

ლოდინი ბედის

ეს შუალამე მკრთალი
დამეცა, როგორც ქორი.
არ ჩანს მფარველი თვალი,
ირგვლივ გზებია შორი.

ზამთრის ვედრება მწარე
ჩამქრალ ვარდებთან გმინავს
გარეთ იკივლებს ზარი,
დამე ჩაუვლის მინას.

არის ცისფერი თოვლი,
თეთრი ლოცვების გაღმა.
სული, ფარული თრთოლვით,
მისდევს სიზმრების დაღმართს.

ისმის ძახილი წვიმის,
ბნელი ოთახის ახლო.
მივალ, დ ვეძლევდი ღიმილს,
თან სიცოცხლეზე ვნაღვლობ.

მღალავს სხეული სუსტი
და მძიმე ხსოვნა მამის.
შორეულ იღბალს ვუცდი,
როგორც უმზეო ამინდს.